II

KRONIKA ARGO

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA

Na první oddílovce jsme se sešli u školy Dobrovského na Kampě v 16:45 a odtud se vydali na Malou Kampu. Zde jsme se dali do běhání. Nejdříve jsme se rozcvičili a pak se dali do svého běhání okolo Kampy. Když jsme byli asi v polovině (běhání) vyzvedla nás mě již známá paní (z mýdlo hra na žerinť skomorády) a začala na nás pokřikovat, ať chodíme běhat po trávě, nadávala a dokonce srodeští hrad jinam, ale slyšel jsme odešli až po běhání. Po té jsme odešli doklikovaný. Tam nás Šam seznámil s hrami, které si organizujeme. Zahráli jsme si Bakiron kruca a pak dele. Přišlo se známé zvířátko Bizzly a Orgon (Bizzly, Janis, Drahek, Byka) kteří odešli do Persie. Nesvedou Zaměřte se Mol y dne se bude [illegible]. Když jsme dohráli odešli jsme se smečkou domů.

KOSIC

ODDÍLOVKA

Amáme tu zase středu a oddílovku a hurá na kampu. Rozcvička, vlajka, čtvrtstaletý. Když sme se dostatečně zadováděli, odebrali jsme se do věže.

Balíná s seznámil s dalším prográmem výtvarného rázu. Na chvíli jsme měli namalovat svoji špatnou a dobrou duši. K tomu nám Lidka sklenila hrubby. Myslím, že to byl perfektní nápad protože nezáleží na tom jestli člověk umí malovat, nebo ne.

Vše bylo ukončeno malou večerní sezí, při které sme se zamýšleli nad obrazy a psali k nim co z něho vyplývá o autorovi. Jediným nedostatkem oddílovky bylo, že nevycházela častěji. A někteří byli ke konci ztrátou trošku nervózní. Jinak byla oddílovka dokonalá.

OTÁLTA

31.10. – 4.11.

SOUSEDSKÁ

HUDBA SE NÁDHERNĚ VYCHUTNÁVÁ MEZI BLÍZKÝMI LIDMI A DECIBELÍK, KTERÝ SI PRO TÁBOR PŘIPRAVIL SAM O SKUPINĚ SPIRITUAL KVINTET BYL OPRAVDU MOC KRÁSNEJ.

VÝPRAVA ZAČALA TROCHU NETRADIČNĚ UŽ VE STŘEDU VEČER. PO DECIBELÍKU JSME POD VEDENÍM AXE ODLEHČILI SVÉ KLETŘÍKY. AX MLUVIL TAK SUGESTIVNĚ, ŽE JSEM SI ZAČALA VYNDAVAT ZBYTEČNÉ PAPÍRY Z PRACÁKU.

VYDALI JSME SE K NÁDRAŽÍ A JELI JSME VLÁČKEM PŘES NOC AŽ DO SPIŠSKÉ NOVÉ VSI. SPÁNKU JSME NIKDO ASI MOC NEDAL, ALE PŘESTO SE NÁM CELÝ PŘÍŠTÍ DEN KRÁSNĚ ŠLAPALO, KRÁSNOU PŘÍRODOU, S KRÁSNĚ TĚŽKÝM KLETREM, MEZI KRÁSNĚ BLÍZKÝMI LIDMI S KRÁSNÝM POCITEM VOLNOSTI. PŘESTO, ŽE SE CELÝ DEN VLASTNĚ ŠLO, BYLO TO OPRAVDU KRÁSNĚ, KDYŽ JSME SI K TOMU JEŠTĚ TROCHU ZPESTŘILI UDÁLOSTI KOUPELÍ V NÁDHERNĚ PRŮSVITNÉM POTOCE S LEDOVOU VODOU, HŘÍČKOU NA VRAHY, KRÁTKÝM NAHLÉDNUTÍM DO MAPY, TROŠKOU STRACHU PŘI CHŮZI PO STUPAČKÁCH (NETVRDÍM, ŽE HO VŠICHNI MĚLI, ALE JÁ V JEDNU CHVÍLI ANO) A OBČASNÝM DOPLNĚNÍM ENERGIE VE FORMĚ NĚČEHOKSNĚDKU.

KDYŽ JSME VEČER DORAZILI DO SRUBU, KDE JSME MĚLI SPINKAT, DALI JSME SI KRÁTKOU ZPÍVÁNKU A SKUTEČNĚ JSME SPINKAT ŠLI, PROTOŽE NAŠE TÍLKA SI TO MYSLÍM ZASLOUŽILA. RÁNO JSME SE VYBĚHLI NADÝCHAT VZDUCHU NA ROZCVIČKU. A NA CELÝ DEN NÁS ČEKALA HRA. VYCHÁZELI JSME PO POSÁDKÁCH A PRVNÍ NAŠE ÚKOL BYL, ABY JSME SI VŠICHNI, KROMĚ JEDNOHO, KTERÝ NÁS VEDL, ZAVÁZALI OČI A ŠLI ASI PŮL HODINY. ČLOVĚK SI UVĚDOMÍ, JAK JE RÁD, ŽE TEN SVĚT, VE KTERÉM ŽIJE, MÁ TO ŠTĚSTÍ VIDĚT OČIMA A NE JEN TUŠIT RUKAMA A UŠIMA. ALE I PŘES TO JE BEZVA SE ZAPOSLOUCHAT DO HUDBY PŘÍRODY BEZ TOHO JI VIDĚT, DRŽET SE ZARUČE A JÍT - VÍCEMÉNĚ DO NEZNÁMA. KDYŽ JSME TEDY ŠLI UŽ PŮL HODINY, ČLOVĚK, KTERÝ NÁS VEDL, ŠEL TEĎ POSLEPO.

PO DALŠÍM ÚSEKU CESTY JSME SE VŠICHNI SVÁZALI DOHROMADY A CESTOVALI JSME I SE SLEPCEM PODÉL POTOKA (NEBO SPÍŠ POTÍNKU) DÁL AŽ K MÍSTU, KDE JSME SE ROZVÁZALI A NEJMLADŠÍ Z NÁS PROMYL OČI SLEPCI. ÚSEK, KTERÝ BYL TEĎ PŘED NÁMI, BYL SNAD NEJKRÁSNĚJŠÍ Z CELÉ CESTY. NEJPRVE SE NÁM OTEVŘEL POHLED NA SKÁLY, PO KTERÝCH TEKL DOLŮ POTOK (TO BYLA PARÁDA) A PAK JSME STOUPALI PO SPOUSTĚ ŽEBŘÍKŮ A NA KAŽDÉM PŘECHODU NA DALŠÍ ŽEBŘÍK JSME NĚKOLIK MINUT HLTALI OČIMA PŘÍRODU.

VÝPRAVA

Po skaze, který poznal mnoho ještě zemřel do několikáté asi se-přišlo kaka-nalezišť. Malá-no co se dal dě-a mluvili jsme dlehnadu. O ta-neodbalosti, ob-ací lebka kosa nodou a viela co, jsme slyše-li kdo do so-nebyla (jako vlčák). Tak se hodilo spíš po druhý den po několikáté rá-práce příjemní se mluvilo odeši hledat po naší praci-ných kostech nahradu se z Husk než že je-opravdu velký tři renovovaných mrala zaží-žení jí-li mity MOU HRÁT z ka-dosloa

byl jako obvykle již v pátek jsem dalších lidí které jsem předtím vidět. Vydali jsme se již po 3 km od Pamporšu dolupy do mého srubu kam jsem se spěšně zadýchlá zimou prolezla místnos-lad. Po večeři jsme zasedli k ob-o kom stále aktuálním a zhoubným jsti lenosti, odolnosti apod. Vsouvislosti se zmí-la lebka jsme vypili kanystr s se naší večeře ale z čeho? Ho-žaludem, tak ach! si to zaslouží dá pohrebuje.... Tato myšlenka ostatně žádná pracovní o horou lhůta trest pohodlnost atd. Bylo by lepší zedit doma u lebky. Hudání se začalo z prací ení což byla alespoň pro mne než zajem stromků o kterém před tím. když Husk o Arnon oleň když, stále ještě dumal pod nad lebkou jsme vymýš-pod nou lebkou jsme vymýš-hovořilo: Husk! Husk! velký muž muž. Arno Husk je a zbořil se na zbořišti hovorech H nejdr. u ohně zazně-malých nazorů. Byli na pra-či zahrada z knihy I. DESPEZI SI MO-pilaly Isi oblíbenz. Přes mě to bylo co na co jsem čekal a oss co jsem

dal kapitorak do labyrintu dopitu, ano zdá se mi že hudby H mají k oddílu mrtvé mlčení do hovoru zahrnoval mlčení ka-ší což je dost normální od-kém zapadě z jejich zasmušilý Pak následovala malá hora ovoců cvičky nabrnce největší na ji-stolem. To byl myslím nej-jen nebyl mým zvlášť co ně hrušky a nejdali se do del-

VYZVĚDAČI

Na vyzvědače jsme se sešli na kory
Měli jsme sbírat vína; byla vína horší,
a lepší. Lepší, to byly kantičky obarvené
na červeno s letopočtem a horší zase na žluto.
Byli jsme rozděleny na 4 skupiny. Já
patřil do zelené skupiny, kterou vedl
UJME. Veskupině jsme pak dále byli
rozděleni na střelce K a rosiče D.
Já byl K a chodil jsem z Hushem. Jed-
nou jsem málem trefil jednu paní, kte-
rou jsem si spletl s nekým z oddílu. Pak
jsme začali chodit všichni společně, celá
zelená družina, kromě UJMENO. Já jsem
se potom od nich nechtěně odloučil
a chodil jsem sám. Jednou jsem vi-
del modrou družinu a počkal jsem si
na ně a když vylezli z jednoho domu, z nich
jsem trefil. Pak jsme už šli společně
na KORZ. Přesto se mi vyzvědači moc ne-
líbili, zdali se mi v něčem nalo nápadité.

Amal

KDYŽ UŽ JSME BYLI SKORO NAHOŘE, TAK JSME ZJISTILI, ŽE SE MÁ STÁT
[illegible] MÁME OMÝT SVÁ TĚLA I DUŠE POD KRÁSNÝM VODO-
PÁDEM. MĚLI JSME Z TOHO HROZNOU RADOST - NEBO ALESPOŇ JÁ.
KDYŽ JSME TEDY SVÁ TĚLA I DUŠE OMYLI, PUTOVALI JSME DÁL AŽ NA MÍSTO,
KDE JSME OBĚDOVALI. PŘÍŠTÍ BEZVA ZASTAVENÍ BYLO NA JEDNOM KOPCI, KDE
JSME [illegible]OVAT - A TAK JSME **MALOVALI**. BYLA NÁM DOST ZIMA, ALE TA
NÁM TO [illegible] NERUŠILA. NA DALŠÍ CESTĚ JSME SE SNAŽILI ZKOMPONOVAT
NĚJAKOU [illegible]SEŇ, VIDĚLI JSME KRÁSNÝ MĚSÍC. DOŠLI JSME AŽ K MÍSTU, KDE
BYLI BOŽI [illegible] MY JSME SI VZALI POSVÁTNÉ DŘEVO, KTERÉ JSME PO NÁVRATU
OBĚTOVALI BOHŮM, ABY SE USMÍŘILI, JELIKOŽ ARGONAUTÉ ZABILI KRÁLE DOLIONŮ.
ZÁROVEŇ BYLY DO OHNĚ VHOZENY VLASY KAŽDÉHO ZNÁS, ABY BOHOVÉ VĚDĚLI, ŽE JSME
TUTO VÝPRAVU PODNIKLI PRÁVĚ MY.
BOKONOVÁNÍ - TO JE BEZVA ŇUŇÁRNA, JAK BY ŘEKLA ERIKA. A OPRAVDU
JE TO BEZVADNÝ SPOJIT SE S DRUHÝM ČLOVĚKEM POMOCÍ HONOU, NEBO
POMOCÍ CHODIDEL A RUKOU. ČLOVĚK CÍTÍ JAK SE STÍM, CO LEŽÍ PROTI
NĚMU, SPOJIL. V TOMTO DUCHU PROBĚHL CELÝ VEČER A MYSLÍM,
ŽE SE LÍBIL. POTOM JSME DĚLALI I DALŠÍ ŇUŇÁRNY A BYLO TO
NAPROSTO GENIÁLNÍ.

DRUHÝ DEN JSME HRÁLI HŘÍČKU V LESE, KDY JSME MĚLI LUŠTIT
RŮZNÁ MOUDRA - NAPŘÍKLAD:

STEJNĚ JAKO DO DOMU,
JENŽ ŠPATNOU STŘECHU MÁ
SNADNO DÉŠŤ PRONIKÁ,
TAK TAKÉ MYSLI,
KTERÁ SE NEPEČTÍ,
VAŠEŇ SE ZMOCŇUJE
TAK JEST

DALI JSME DO POŘÁDKU SRUB A CELÉ ODPOLEDNE JSME CESTOVALI
NA VLAK. BYLA TO PŘÍJEMNÁ CESTA. POVÍDALI JSME SI.
STAČILI JSME POVÝŠIT AMYLA NA LODNÍKA II. TŘÍDY, UDĚLAT ORGANIZAČKY,
A ZTRATIT SE. KDYŽ JSME SE ZASE NAŠLI, ÚSPĚŠNĚ JSME DORAZILI
NA NÁDRAŽÍ, KDE JSME SI JEŠTĚ ZASPÍVALI.
JELI JSME PŘES NOC A RÁNO JSME SE ROZLOUČILI ASI V
PŮL ŠESTÉ. V TOM STAVU
~~ROZ~~ESPÁNÍ UŽ ASI
NEMĚLO SMYSL
NĚCO PODNIKAT.

AMÍNA

MOLEKULY aneb

– v současné době jedna z nejoblíbenějších her v oddíle

. . . když se dá dohromady Amy! se Šujkem, Ujmou je nabližku a Justin Žižlíš!

VEDENÍ FRAMU . . . . . VEDENÍ ARGONAUTŮ

Husk

Ataš

Sam

Luci

MOTÝL!

MODRÝ!

Biely fotok

či

hornák

a ranní koupel v mrazu.

Ujma (Victoria 6.)

Příroda
Slovenského
ráje

byla doopravdy
nádherná,
leč únava a zima
dokáže i snámi
udělati své.

APAČ, MARCUS & ZUZI

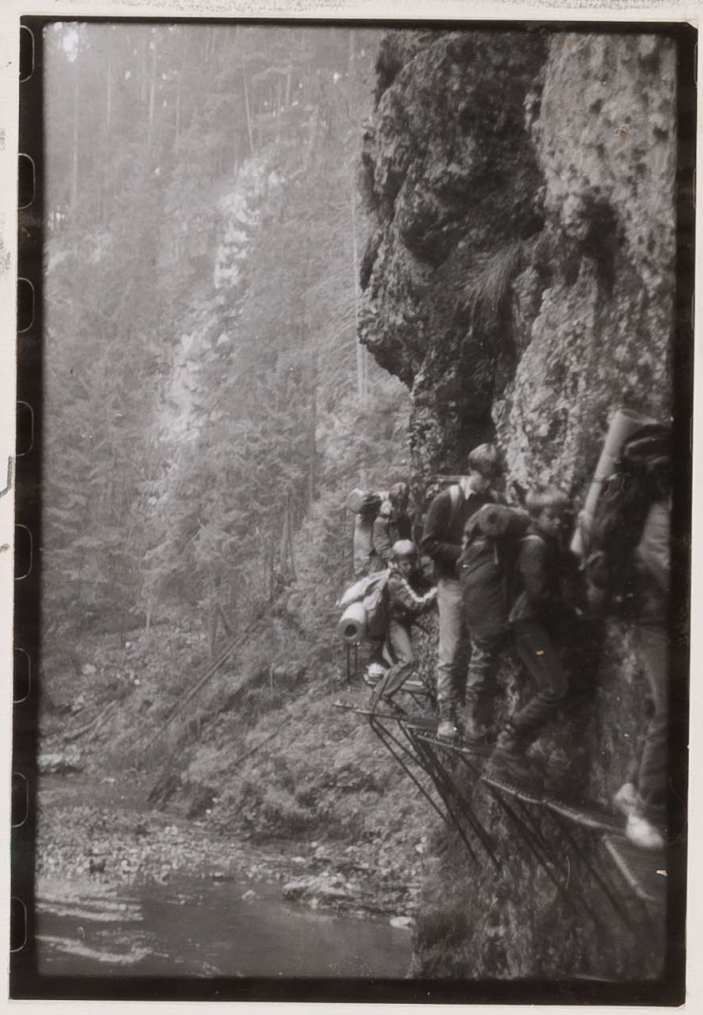

PODÉL ŘEKY HORNÁDU

se zrovna štrábe
Amyl, Kávoň, Ujma, Lomič a Afač

Zuzi

v náročném terénu
(stoupání podél fotoka)

ODDÍLOVKA

Tato oddílovka byla netradiční v tom, že jsme neměli klíče od klubovny. Šli jsme na pěší zónu kde následovala BALLOVA křižovatka. Museli jsme přejít úsek od Můstku k Prašné bráně. Jedna posádka byla rozestavěna v úseku, druhé dvě posádky procházeli a jejich cíl byl, co nejvíckrát být chycen. První chytala posádka Fram. Ta se šla rozmístit, ostatní museli čekat. A pak jsme šli. Já jsem si hned u prvního obchodu díval do výlohy. A najednou se přiřítil SHUME a vybil mě. Tím pro mě hra skoro skončila, ale šel jsem dál. Za chvíli jsem narazil na HUSHE. ten mě vybil taky. A to už byla Prašná brána. Pak chytala posádka Victoria. To bylo skoro to samí. Hned po pár metrech mě vybil SVEJK. A šel jsem dál. Na konci mě zase vybila ERIKA. Pak chytala posádka MOBY DICK. Já jsem chytal s TALITOU vedle sebe. Byl jsem shora nějaký zarohemedonu. Dlouho nikdo nešel. Stál jsem si hezky a najednou šel SVEJK. Než jsem se rozběh tak byl pryč. A tak jsme se sešli a šli zpátky. Vyhrála posádka Victoria. A to už byl konec celé hry, ale taky oddílovky.

Libor

RADAR 90

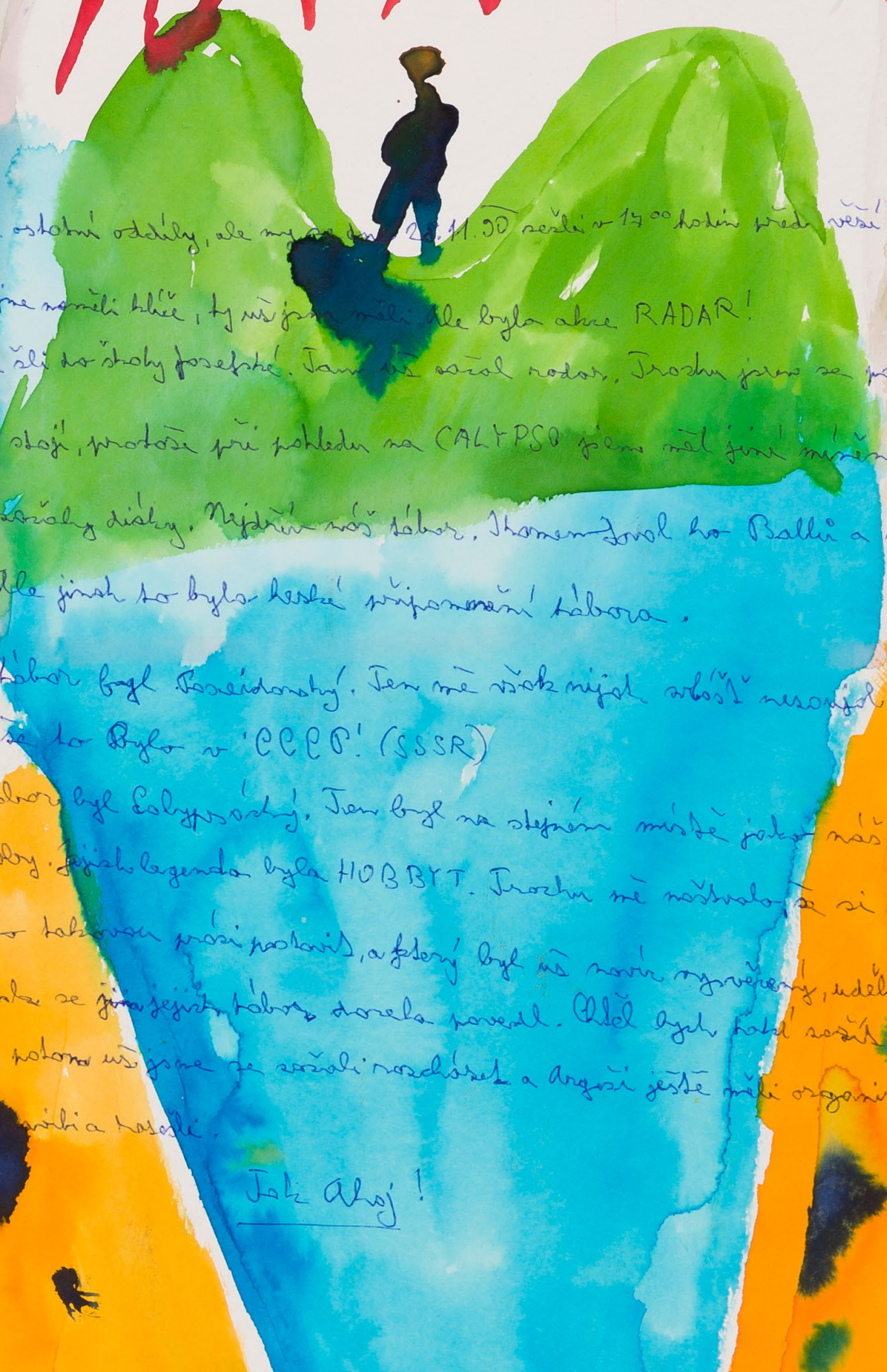

Nevím, jak ostatní oddíly, ale my se dne 24.11.90 sešli v 17⁰⁰ hodin před věží. Nejdřív jsme ovšem do klubovny. Ne proto, že jsme neměli klíče, ty už jsme měli, ale byla akce RADAR!

A tak jsme šli do školy fosfátské. Tam už seděl radar. Trochu jsem se podivil, že klubovna na kopci fosfátské stojí, protože při pohledu na CALYPSO jsem měl jiné mínění.

A tak začaly diskuse. Nejdřív náš tábor. Thomen tvrdil ho Baltů a měl tam trochu nepřesnosti. Ale jinak to bylo hezké připomenutí tábora.

Druhý tábor byl Poseidonský. Ten mě však nijak zvlášť nezaujal, a tak vám k němu řeknu jen to, že to byl v CCCP! (SSSR)

Třetí tábor byl Calypsový. Ten byl na stejném místě jako náš. Pamatuji tam i ty hezké táborové stavby. Jejich legenda byla HOBBIT. Trochu mě naštvalo, že si z nás dělali chrám, který nám dole tábořem prý postavili, a který byl na nové rozvěšený, udělali chrám opět.

Ale jinak se jim jejich tábor dovedu představit. Oldě byl také zvolit Hobbitský tábor.

No, ale potom už jsme se začali rozcházet a drapali ještě měli organizační. Potom jsme se rozloučili a šli.

Tak Ahoj!

© Jan 2

Nadílka

Ladies and gentlemen it is the 21st December 1990. It is Friday a já právě vcházím do klubovny, protože jsou Vánoce a za dveřmi na mě kouká ulá nakloněná dívodelní společnost [Giorgo and Co] Totiž činnost pořádková tajná jest velice velmi a co já, že mi pohledávati náčiní. Tvářím se, že nechápu a George mi objasňuji smysl slov svých, že činnost pořádková tajná jest velice velmi. Skládám hudič v klubovně brčmě své, jakožto líže mě velice. Veruškovou jego chaloupku, chlívá má pokrmky hodoly zakrývám nouškou tajemstvím a jdu se pouskatačit do zimy. Brzy mě to ale ovšem nebaví ani co by se za něhož vešlo a jdu se večeřit do přítmí Moby Dicku. Nálada se mi jeví býti velmi dobrou. Kotič provádí své obvyklé vtípky a všichni jsou legračně nervózní pod tíhou časů. V klubovně to hrozně voní a i vyzdobou se hody Moby Dick dosud vytáhl. A již proní duší na dveře klepou a my vítáme blížící své. Hosty dnešního večera budou Gusa a Dag. Zejména Dag je u některých otázkou a proto je nedočkavě očekáván. Slavnostní pokrm lahodně voní ale se náš bříško volá, dnes večer vládne nabíračkou Viktoria a též nápoje chutí nevídaně připravený jsou, ukolébá hohoho zhostil se Fram. A již všichni sedí za stolem, který pod tíhou hodokvasu prohýbá se velice velmi. Trochu se povídá, ale proloží jsou všichni velikostí chvíle poníkud nezvučení a slova vážnou začne Sam předčítat z Bible. Zdá se mi Dag trochu nuž, ale určitě je tak plný zájmu o příběh Argonautů, že jeho aktivita ustane odkladu ani minutu. Pohárky jsou pozvednuty, hej zanoří se lžíce má do lahůdek nevídaných. Podle tradice se nyní zapalují svíčky. První zapaluje jediný komunikuje Hroch. Nevím jak ostatní, ale určitě v této chvíli slouží souznělkovost s ostatními. Začíná tajná činnost Moby Dicku [George, Anička, Talita, Kotič, Libor, Jakub, Čmelda] Jejich divadlo je: Báječný Exkluzivní Zářivá Velkolepý Aplaus. ▲ Za oponou se ozývá příjemná hudba, na níž se objevuje pavučina s mnoha čtverci jako známení napsané krví, do které pavouk ukázal jménu jediného boha Framu – „Hádes", na níž se houpá knoflík. Světlo vyšlo svůj papírek shůdavě na Hroše, který hraje a na pavučinu. Na konec kávoň čte svůj báseň. Napadá mě otázka, kdo měl jak velký podíl na tomhle překvapení. Ale bylo to krásné ▲ Ode dveří k nám vede úzká pěšina. Pěšinu lemují s tajnými kapsičkami, pěšinu s překvapeními prosekl Perinu, kterou nám ukázala naše velmi vzácná Viktorka. Ujme předsevzal k viktoriánské mu výlohu téměř projet. Ta pěšina má v sobě jistou myšlenku, což Ujme popírá. A cože se to ještě na Nadílce děje? Zpívá se, rozbalují se dárečky, používají se kapesníček Otíček → jeho Name mu dal Šmejk, který byl dnes pasován na lodníka II. třídy. Tímto ti Šmejka gratulujeme. Konečně (a) konečně ti gratulujeme b) konečně jsi lodníkem)

že mi vzalo, krásně a zároveň smutno, protože vzpomínám na všechny Nadílky, které jsem prožila, na všechny lidi, které jsem znala a už o nich nic nevím, na to že jsem tady byla nováček a že už je to hodně dávno, přemýšlím o lidech které vidím již vzácně nebo zamýšleně, o tom, že jsme tu všichni spolu a že jsme všichni tak jiní, že se známe a neznáme, že tu jsme a proč tu jsme a George do toho vyvádí

žertíky, je to hrec, ať už se tak narodil, má každou bolu jinou a blázniuč se chechtá, zatímco muč se chce brečet, protože toho bólu tak moc a tak málo, ulápíu se ve své duši a napadá mě, že je to všechno náhoda, jak málo kuráž stačíło a já bych se nekoptala do jakého oddílu ti kluci chodí, nebyla bych tu sedě a byl by tu někdo jiný, nikdo by to ani nebrčil, stejně jako dnes nikdo nebrč, že tu mohl být někdo, kdo tu není a píše, že takhle se o tom nedá přemýšlet, ale já musím a chčíla bych, ale na tom nezáleží, každý z nás něco chce, má nějaké přání, tak ať ho má, co záleží vroona na tom mém.

Jsme zpátky v klubovně a probíráme se dialy ze starých Argonautských táborů, všichni jsou veselí a rozzuření, ale já píšu, že nemíč vzpomínají na ty časy a jsou nadšeni, vždyč stejně tak budeme jídnou myslet na to, co prožíváme teď a budeme říkat, že to byly časy. A všichni pomalu usínají a usínají a tím to zase končí. Končí, takže dobrou noc a pusinku, já za to nemůžu, že mě takovéhle okamžíky vždycky odmítnou učtam trochu jinam a takhle to dopadá. Kdyby už se budí jen uklízel, tak očem psát. Končí to dnešní nocí, takže snad to bylo fajn.

Zazí

ODDÍLOVKA 12.12

Oddílovka byla zahájena v 5°° ve Věži. Hned na začátku jsme mněli organizačky. Jen co nemněl košily už pro ně jel. Zatím jsme hráli hru. Pravidla byla lehká Napsat: Přezdívku, Jméno a Příjmení, Bříza, Lep, sourozenci, oblíbený spisovatel, [illegible], [illegible] a podobně. Hra byla dobrá vznikal[illegible] dobrá [illegible] např. já jsem pyj Čmelda-vá a da[illegible]

Dlouho jsme [illegible] hru plnou [illegible] a legrací, ale prodloužil se už za[illegible] kosilníci [illegible] vyndala Zuzi plasa. Jen myslím od [illegible]. Pervim už jak se Sonne říka[illegible] ale nějak plášte. Zuzi povídala jak a kde se dají sehnat. Dalo se stoho dělat vše možný i nemožný. Skoro každý dělal svíčky, ale nebyly obyčejné krou-celý se a rozdvojovaly. Bylo to zajímavé jak někdo dělal úplně divný svíčky. Pořád se ozívalo: „Kde je kou-sek volné plášte“. Svíčky a jiné práce se shro-máždovaly víca více. Už nezbyla ani jedna plášť sky a proto jsme je schovávali na nadílku.

Vozdrav ukončil oddílovku, ale ne úplně ještě se posádky dohadovali na výpravu ale nakonec zůsta-li ve Věži jen Bocmani a Laštupai, ostatní se rozešly domů.

Please see the reverse side for warranty and label instructions. 2-477-110-01©

ČMELDA

PŘÍJEZD & 1. DEN

Odjížděli se z Florence a jeli se do Jablonce n/Nisou. Odhadem jsme dělali jeli asi-
jsme, a taky jsme jeli: 1. autobus jel hned vedle, co jsme si koupili lístky. Bohužel to nej-
bližší. Jel bohužel na druhou stranu. Ale to nevadí to hlavní. To náš lepší školák.

Když jsme nastupovali do toho správného s jedním lístkem, zjistili jsme, že musí
být dva. Po různých úvahách jsme šesti autobusy dorazili do Kokyny. Byla to
nádherná krajina. Všechny názvy měly němčinu - vzhledem, že zhruba předválečná
Kokyna. Ale byla krásná a těšně se v ní smálo. Dobrou noc!

Ráno jsme šli nakupovat. Nakoupili jsme na týden a tak toho pro nás moc
nebylo. Když jsme došli domů, vyprosili jsme se na běžky/lyžování!! Šli jsme
na Královku, potom na Čihadlo, a byla toho dost a dost a tak jsem byl celkem unaven.
Po cestě mně zářila kolek pravá lyžička a tak jsem byl celkem rád, když jsme dorazili domů.
Po dvou večeřích (asi byly proto, že jedna měla být za oběd). Nejedl jsem se, až jsem praskal.
Večer jsme hráli jednu hru, která se jmenuje Uprsilon. Jsou to krajinská názvy
tří stran. Tuto hru jsem občas hrával doma, a tak, když byl vyhlášen hra-
nol, vyhrál jsem s Liborem 4:0. Tajil jsem se z toho úspěchu a tak jsem
hrdě s Anglem vybíral známku, což každý den, a tak jsem se do toho dal.
Zajímavé bylo to, že hodně zápis píší až 4 den. Ale to nevadí. Později jsem toho
trošičku dost a dost, ale to až někdy jindy.

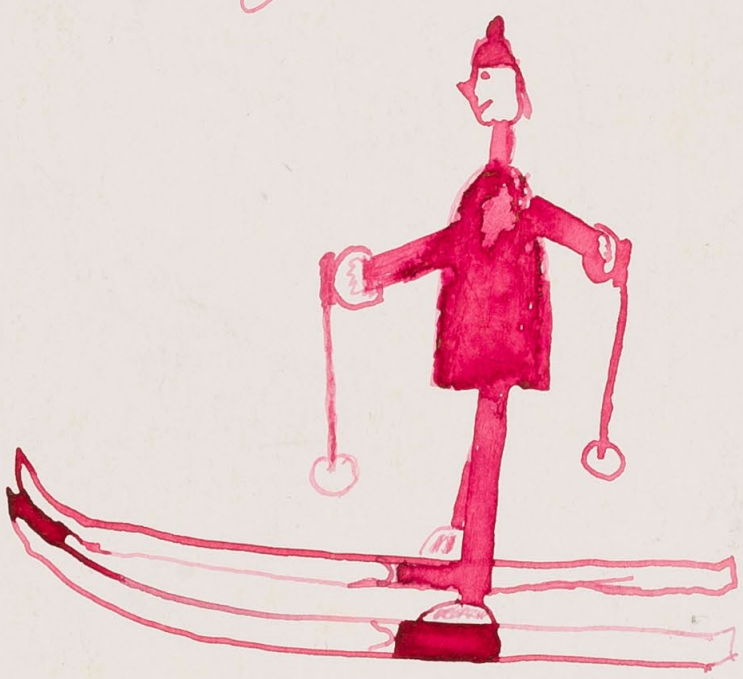

© Jáni

VÁNOČKA 2.DEN

Pátek 1. února

Ráno nás probudili Ax a Sam svou písní a šlost na rozcvičku pouze ve spodním prádle a v botách.

Pk jsme si uklidili a někdo napsíkal nástup na snídani, po snídani jsme se obuli do běžkového a po 5 minutách někdo napsíkal nástup a jeli jsme rozděleni do 2 skupin a jelo se. Když jsme se vrátili Huš ještě ležel a kdo byl v chatě se služby šel dělat večeři, po 18,00 hodině [redacted] ŽUŽ I a MELDA nikde. A ještě ke všemu vypla elektřina, Sam se rozhodl že holky jede hledat, po hodině holky dorazily, ale Sam s nimi nebyl byly jsme rozfofaly, víme ale že Sam není začátečník, a to se osvědčilo Sam přijel a děvčata stačil vyprávět co a se jim přihodilo a všechno bylo [redacted] fajnej. Potom jsme dali děvčatům najíst a pak jsme začli hrát hru na obálky [redacted] potom jsme si začali povídat o omrzání když jsme skončili Sam, Ax a Marcus zakrali píseň na dobrou noc a šlose čistit zuby a spát!!!!!

© HONZA

3. DEN

2. ÚNORA ~~února~~

Abych čtenáře tohoto zápisu uvedl do situace, ve které jsme se ocitli 3.den nacházeli, tak začnu popisem (asi trochu nudným), ale popisem 3. dne. Nudným asi proto, že se nebude lišit od ostatních 2 dnů. Všechna náplň dne byla asi takováhle: vstávání, snídaně, rozcvička, rozdělávání ohně, oběd, lůza, psaní deníků, večeře, večerní program, spaní. To asi čtenáře moc nezajímá a tak mu do podrobné rozeberu. Vstalo se jako všechny. Rozcvička byla drsná (jako vždycky). Jelikož to měl být odpočinkový den, tak se nikam odpoledne nešlo, ale bylo se v chatuře. Aby se neřeklo, že jsme nic nedělali, tak jsme brali lůzu. Byla na motivy pověsti Rozdělal oheň. Byla o muži jak nemohl rozdělat oheň pro nedostatečný cit v prstech způsobený velkým mrazem. Pověsti končí tím, že muž zmrzne. No pravda i když to byla drsná lůza, tak ani jeden z nás nezmrzl. Bramborka zněla asi takto: rozdělej si oheň bez použití pravé ruky a vař 1l vody a proměň ji v čaj vložením sáčku, který ten čaj obsahoval. Vybrala to samo sebou Victorie. Pak byl oběd a po něm jsme se rozdělili do skupin podle svého fondu sil. Já jsem se rozdělil do skupiny asi podle toho jací lidé se o mě nacházeli. Byl tam Balla, Justin, Penny a Karel. Karel je tohož nový nález pro Kosíře, který na něj víc než sedne. Jeli jsme na Bramberk a rase nazpátek (jak už to tak bývá). No jeli, spíš jsme šli, protože nebylo moc sněhu (alespoň na těch místech, kde jsme se pohybovali). Vrátili jsme se a šli si deníky. U mě to byl docela pobrek, ráčal jsem si tohož pal můj deník více než po půlroční odmlce. Pak byla večeře a večerní hříčka... Spočívala v tom, že jeden prožil dobrá pocity a ostatní se na něj dívali a pak se role vyměnily. Byla to hra na Bimbala. Pak se šlo spát a pozdě v noci přijel Blum, ale nevím jestli nepřijel až dnes brzo ráno. Ale to už by sem nepatřilo.

©VJ—e

4. DEN

4. den byl odpočinkový. Ráno byla volnější. Pozdější budíček, žádná rozcvička. Pouze snídaně.
To se u Argonautů shledalo se souhlasem. Takže dopoledne hnití a odpočívám.
Když se vracím zpět, zjišťuji, že o volném dni ani nevím co psát. Pocity? Cítí? svoje
pocity? Nepřišlo mi zase nic tak moc zajímavého na dnes, který nebyl třeba zvlášť
zajímavý. Například Kosič ten koboral .... Oběd a další záležitosti s tím
spojené. Odpoledne byla taková uzdravotní prochajdka. Pár hříček.
Kňučada lichí nad psa. Hra na pašeráky. Propašování cizrnu. Apřechm.
O kousek dál přicházíš hra největší. Nekličtelný beran. To byli
největší akteři hry. Byli to Kosič a Apač. Všichni ostatní
měli zavázané oči, a byli spojeni lanem. Beran nás měl
dovést zpět do chaty. Cestou bylo docela zajímavé,
jako první celého konvoje jsem zřejmě působil
s beranem jako tažná síla, což bylo dosti
namáhavé.
Tahat za sebou pár lidí kteří by
chtěli jít to by nebylo moc těžký.
Ale tahat ječící a křičící dav,
to je moc. I pár lidí,
kteří byli vyrušeni,
dav více táhli
nijak nereagovali.
Ani na výzvu
TICHO,

Marcus

případ.
Zápis, ať se zmýlí, jestli to není trochu i jeho
Proto toho, kdo kdo z nich nikdy bude číst tento
text.
K to máme k jídlu. Ale docela rychlým, čím dál,
Mně to nepřišlo. V ten chvíli mi bylo docela dost TRAPNĚ.
Možná se zdá, že jsem začal až moc daleko. Možná.
moc sebekritický. Až moc.
Mám pocit, že mezi novými se objevil někdo pár lidí, kdo jí je až
jeho přátelů a kamarádů. To mi zkazilo dojem s celého dne.
prožitků něco se zavdzalgnua očima a kdo mi je více ječící dav dalších
-žoval zachovat. V té chvíli jsem si připadal jako nějaký „kuřan", který

Nic. Při dalším tažném místě se opět ozvali další a další výkřiky. Nikdo se nechtěl

Pondělí 4.12.

Dnes tedy jsme se měli vidět s Tessem. Ke sči musíš jsme o kolem třetí spali a tak jsme si mírně prospíšil se snídaní. Tak jsme se ale museli rozdělit na dvě části, protože ti tlačí ty cesty, kterou jsme museli vrátit k místu setkání s Tessem (cesta k snídani) a tak bežtkem část, kterou jsme měli, nejeli. A tak jsme tedy my „dvanáct" - já, Erika, Zalli, Blum, Kotič, Apač, Marcus, Tyne, vykročili směrem k tomtom místě k snídani, Myslím, že cesta tam nebyla nijak obtížná, kajímavá, moc jsme si nepovídali, pokochali jsme se na snídani dostatek času. V Erikou jsme si vyšly, že jsme vezmeme každý vždy skupiny, ve jsme rozdělily - a opravdu pro nás bylo každou vynoření skály snídaně pod kopcem. Od setkání s Tessem jsem ani chtěla nic. Vyvětralo vlastně v podstatě kvůli a přátelským tónům. Jinak to bylo dost formální. Kapitánek si pravdě se všemi lidmi s Tessa a jinak ani nikdo jsme nepočítali, že jsme tam na oddíly. Ani se to ale nedalo dost dobře ovlivnit - s Tessem jí jsme tak rozdělili.... Když Alex vyvolil, že jsou oddíl se musí odejít ti, kteří - společně jsme došli na místo, kde jsme se rozdělili. Tessa jsme vyjeli jsme vlastní (přičemž byla docela legrace) a potom jsme se rozešli. Tessa mi se zdálo, že se dost často mýlí a že se mám vrátit lépe. Jsem skvělá, že jsem s Erikou, Zalli, Apačem, Marcusem, Tyne vykročili směrem k tomtom místě k snídani, Myslím, že cesta tam nebyla nijak obtížná, kajímavá, moc jsme si nepovídali, pokochali jsme se na snídani dostatek času. V Erikou jsme si vyšly, že jsme vezmeme každý vždy skupiny, ve jsme rozdělily - a opravdu pro nás bylo každou vynoření skály snídaně pod kopcem. Od setkání s Tessem jsem ani chtěla nic. Vyvětralo vlastně v podstatě kvůli a přátelským tónům. Jinak to bylo dost formální. Kapitánek si pravdě se všemi lidmi s Tessa a jinak ani nikdo jsme nepočítali, že jsme tam na oddíly. Ani se to ale nedalo dost dobře ovlivnit - s Tessem jí jsme tak rozdělili.... Když Alex vyvolil, že jsou oddíl se musí odejít ti, kteří - společně jsme došli na místo, kde jsme se rozdělili. Tessa jsme vyjeli jsme vlastní (přičemž byla docela legrace) a potom jsme se rozešli. Tessa mi se zdálo, že se dost často mýlí a že se mám vrátit lépe. Jsem skvělá, že jsem s Erikou, Zalli, Blum, Kotič, Apač

Čtvrtek

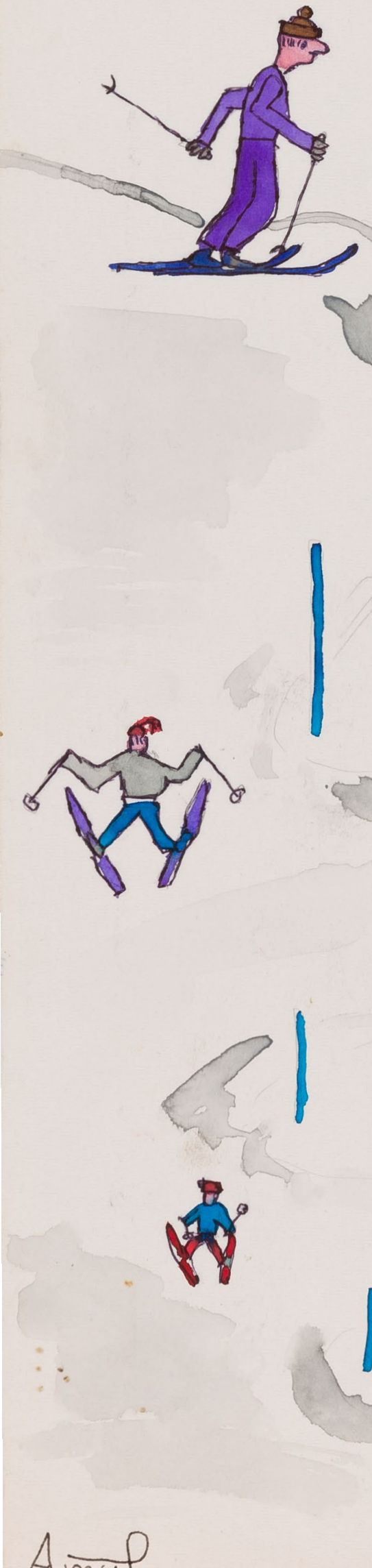

Ve čtvrtek, to byli samý závody. Skoro by se to dalo nazvat závodní den.

Ráno na běžkách jsme vyrazili na Slovanku. Rozdělili jsme se na 2 skupiny, na mladší a starší. Já byl u mladších a jel jsem 4 km. Starší jeli 6 km. Byl jsem asi 6.

Po obědě byli další závody. Slalom a takzvaná Balíčův Crazy-závod, to znamená - asi 20m se zavázanýma očima na Balíčových lyžích, potom jsme z hůlky vzali čepici a vyměnili si ji za svoji a projeli jsme branou. Pak jsme se vrátili do chatu, kde byl místr uzlování. Já měl čas 1:22, nejlepší čas byl 59,- Hush. Běhací závod mě moc nebavil, to slalom a Crazy závod už byl lepší, akorát byla hnusná zima a tak jsme si Crazy závodu moc nevážili. Místr uzlování mě taky docela bavil, i když jsem si ze začátku myslel že to nezvládnu. Večer jsme se připravovali na zítřejší hru.

Amyl

Pátek

RÁNO JSME VSTALY V ŠEST HODIN, NASNÍDALY JSME SE A PO POSÁDKÁCH JSME VYRAZILY K POTOKU. JEŠTĚ BOCMANI VZALY OBÁLKU KTEROU JSME MĚLY OTEVŘÍT AŽ PO ZAPÍCHNUTÍ KOLÍKŮ. FRAM VYRAZILA ~~VYRAZILY JSME~~ JAKO PRVNÍ, JENŽE TO VZALA OBKLIKOU, TAKŽE JSME BYLY POSLEDNÍ. Z PRUDKÉHO KOPCE JSME PŘEDJELY MOBYDICK A DOJELY JSME VICTORIU. S VICTORKOU JSME ZAPÍCHLY KOLÍKY A ROZBALILY JSME OBÁLKU. TAM BYLO ŽE SE NEMŮŽEME VRÁTIT STEJNOU CESTOU ALE JINUDY. Asi dalších 3/4 H. JSME ROZBALILY JEDNO MALOU OBÁLKU KDE BYLO NAPŘ: ~~NA~~ NA ZMATENÍ NEPŘÁTEL POSTAVTE HROMADY VYSOKOU DO NEJVYŠŠÍHO PASU NĚKOHO. TAK JSME JELY, SVAČINALY A NAHRÁVALY VÍDEO, PROTOŽE SE NĚKDE NEDALO ~~JET~~ JÍT. DO CHAT JSME SPOLEČNĚ S VICTORKOU DOJELY ASI VE ČTYRY NA TŘI ZA DESET MINUT JSME JELY MOBYDICK. CHVÍLI JSME ODPOČÍVALY, PROTOŽE JSME BYLY STRAŠNĚ UTAHANÝ, ALE STRAŠNĚ. PAK BYL DECIBELÍK, JAKO VŽDY SAMŮV. KAŽDÝ SI VZAL MALOVACÍ POTŘEBY A MALOVALY JSME ČLOVĚČE NEZLOB SE. PAK JSME HRÁLY HRU ŽE KLUK A HOLKA SE NAMLOUVALY A OSTATNÍ MĚLY POZNAT JAKÉ JE TO STOLETÍ TO CO PŘEDVÁDĚLY. POVEČEŘI JSME HRÁLY KAŽDÝ VE DVOJICI HRÁČ ČLOVĚČE NEZLOB SE TO CO JSME MALOVALY. NAKONEC BYLO Z PÍVANDA A VEČEŘEK A PAK HUPKY ŠUPKY DO HAJAN

LOMIČ

TERASY

Den před terasami jsme měli malou oddělovku.
Po dobré večeři jsem dostal nápad jít na koncert a zrovna na Jarostu.
Ujmě se nápadu nedůvěřoval, ale pak to dopadlo víc než dobře.
Na koncertě jsme pokoli celý CPT. Janota byl opravdu dobrý.
posádka stihla vzhlédnout. Naše posádka se skládala ze šesti lidí.
Ujmě, Erika, já, Marcas, Justin. Ještě po koncertě jsme se trochu pobavili a
jsme byly na terasi ve formě. I když mě skoro všichni proklínali, ale pak
s chutí běžely. Po běhání jsme všechny do postelí a ještě na dobrou noc
trochu čtení. Ráno jsem vzbudil spolu s Marcasem a Erika s Justinem ještě spaly.
Erika trochu protestovala, ale nakonec pak vstala. Po dobré snídani jsme
se připravili na dlouhou cestu
spolu o večeři dnu.
skoro všichni chvíli jsme si
Balli. Bydlel nás k Německému
, která nás oznámila nemilou
George Bushe, [illegible] být
jsme se přesunuly do Mandovky

Na terasách byly filmy His
desky velké kvalitky. Další firmou
Firmou která propagovala výrobu
DAG a poslední firma je
světu. Po představení firem
pádu a pak i jiné kombinace
kde nás pokoušil čogem a byla
se mě[illegible] ubytoval v Blančě.
[illegible] téma LD. Rozhovory
snídani a úklidu
pak na Korzo zažívaly
šly hrát Hokej.
Začínalo dvaštvrtě-
[illegible] zápasy byly
Po dohrátí a vyhodnocení
a pomalu rozcházení lidí

S pondělí ještě cestou jsme diskutovali
dorazily jsme na určené místo kde už byly
pořádky na závěrečné téma, do tší doby než přijel
konzulátu kde nás uvítala filma His master
Voice
zpráva že vlivem příjezdu amerického státníka
zahájen závod na Pětrínských schodech a proto
kde byly konečně zahájeny terasy.
master Voice (hlas mého pána) která vyrábí gramofonové
je Úklid který propagovala naše posádka Victoria.
nově myslících bitostí je jmenuje Himet und
mezinárodního rázu. a Cestovní kancelář Červení
začali závody. Jako obvykle nepůjme po-
byly velmi zajímavé. Potom se šlo k autu
oběd. Dojeli jsme vlakem do Ptícan kde jsme
Po večeři byla spívanda a nakonec debata
opravdu zajímá a výstižné. Pak jsme šly
jsme se vrátily zpátky do Prahy. Když jsme
nesty šály vesním od lodí. Po dosívání
Nakonec přestalo pršet a šalz se nam
Moby dicku proti Francie. Pak jsme hrály my
opravdu šurdé a napínavé.
byla nástup a oddílový pokřik. Rozloučení
domů. To je vše stíla výpravy.

SVĚT ÚKLID

ŠVEJKŮV postoj jako zástupce firmy ÚKLID

APAČ ♡ HIMEX und DAG (Frank)

und DAG

a storm

rking up

EOPLE

SAM & BALLU
- zástupci firmy
His master's voice
(v pozadí Justin & Ujma)

Tento formulář reprezentující firmu Himex und Dag se stal brzy předmětem pro celém středisku (i dále) jakožto nejrozšířenější věcí na následující admiralitě.

Chceš se seznámit s doktorem Bestem ?
Chceš pocítit bezpečí Mazdy ?
Chceš vědět, co je sauna ?
Chceš se projít v Olympia parku ?
Chceš vidět Alpy ?
Chceš být lepší ?!
Chceš něco zažít ?!
NECHCEŠ TY SNAD POZNAT D A G A ? !

W E L C O M E
TO MUNCHEN !

W E L C O M E
TO THE PEOPLE FACTORY !

W E L C O M E
TO YOUR DEATH !

W E L C O M E !

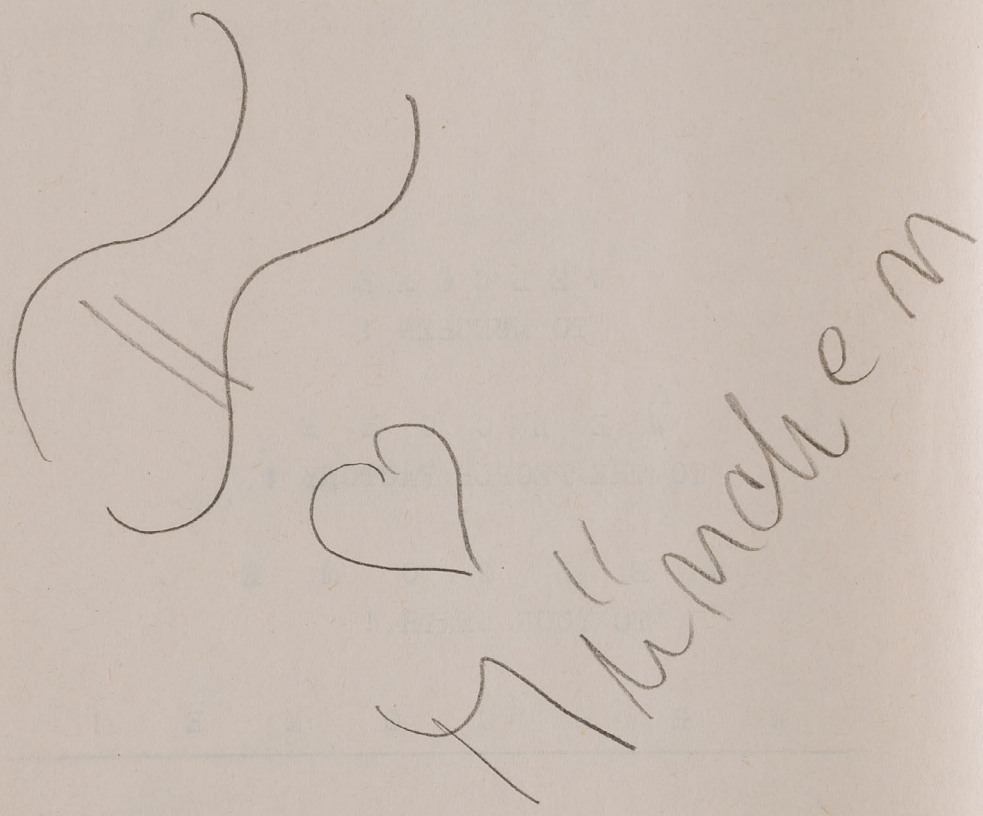

H i m e x u n d D A G

T h e f a c t o r y
f o r a w o r k i n g u p
T H E P E O P L E

- Dováží pouze kvalitní zboží nejlépe jednotlivě
- Zpracovává dokonale i do jednoho týdne
- Dobrá strava, dobrý plat

P I Š T E , T E L E F O N U J T E !

V.K.
Lerchenauerstrasse 25
8000 München 40
B R D

Tel. 0049893082712

Spojení:

Nejlépe automobilem proslulé značky Mazda
/téměř bez nehod/, případně:
7´50...Praha - Hlavní nádraží
15´40...München - Hauptbahnhof
... a zpět:
14´10...München - Hauptbahnhof
21´50...Praha - Hlavní nádraží

Malý výběr z Mistrova životního díla:

- Člověče bojuj, čti, uč se, diskutuj, přemýšlej, nenechej ze sebe učiniti primitiva !

  Hledej stále nové názory, myšlenky, podněty /impulsy/, otázky, buď každým dnem o něco dál !

- K r i t i k a - je positivní !
  Kritizuj a tím pomáhej !
  Buď kritizován a věz, že je ti pomáháno na cestě k tvému lepšímu já.
  Zajímej se, co se s kritikou děje !
  Kritizovat je konstruktivnější než chválit !

- Už ses někdy zamyslel, jak se v oddíle promítají základní 4 složky oddílové výchovy ?
  - výchova ke kráse
  - výchova k lásce
  - výchova k myšlení
  - výchova k odbornosti

- Už ses někdy zamyslel ?

- K prolomení dosavadních zvyklostí a vybočení z již vyjetých kolejí je třeba odvahy.
  Neboj se jít jinými cestami, než je v kraji zvykem, nebuď ovcí ve stádu, kterou vedou kamsi neviditelní berani !

- Dělej, co se ti líbí, nepoškodíš-li tím jiného.

...O blbcích, zaprdlých holkách, teplouších, baráku a flašce;
O škole a televizi na výpravě;
O chvilce před usnutím;
O Gemini
...a dalších pozoruhodnostech
SE DOČTETE VE ŽLUTÉ PŘÍLOZE KE KURÝRU 12/89 !!!

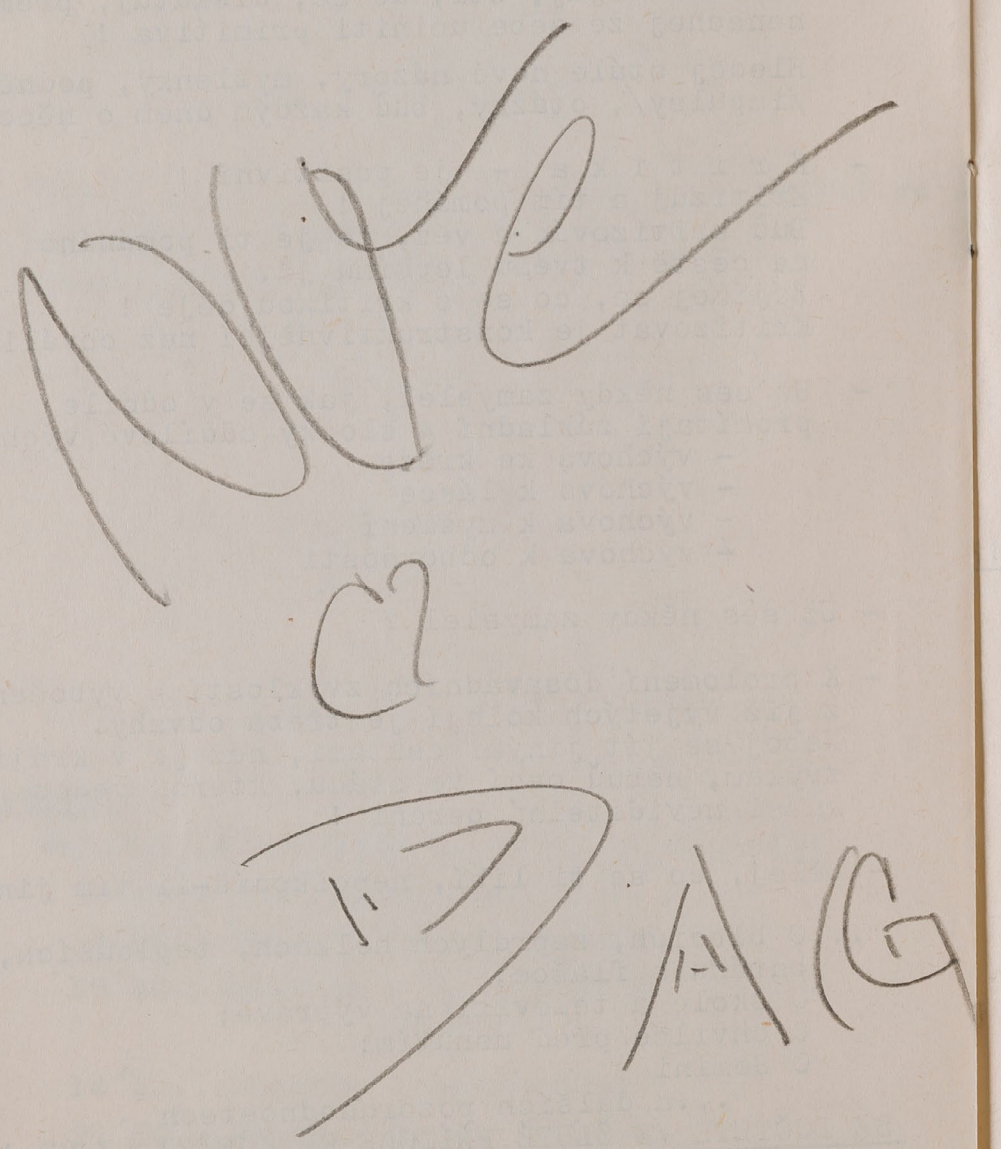

B Y L J S I Z V Y K L Ý

na špagety s kečupem??
na teplou sprchu ?
spát v pyžamu ?
uznávat náboženství ?
vyznávat underground ?
nelámat si zbytečně hlavu ?
BÝT TAKOVÝ, JAKÝ JSI ?

Z A J E Ď S I P R O R A D U
D O M N I C H O V A ! ! !

N E V Í T E , C O S V O L N Ý M Č A S E M !?

Z A J E Ď T E S I P R O R A D U
D O M N I C H O V A ! ! !

	DISCIPLÍNA	POŘADÍ	DISCIPLÍNA	POŘADÍ	DISCIPLÍNA	POŘADÍ	DISCIPLÍNA	POŘADÍ	DISCIPLÍNA	POŘADÍ
VICTORIA										
UJME	0:30:58	3 3	1:36:75		1:10:75	12 10	3:05	(1)		
ERIKA	0:31 87	4 1	(2)		0:57:22	3 1				
ŠVEJK	0:38:07	13 11			1:14:71	14 12				
HARCUS	0 36:60	9 8			1:08:71	10 8				
READY										
JUSTIN	0:36 06	5 4			1:04 72	8 6	0:37			
PRŮMĚR NA ČLENA POSÁDKY							0:34			
FRAM										
HUSH	0:27 91	2 2	1:33:72		0:49:41	1 1	4:42	(2)		
APAČ	0:36:66	10 9	(1)		1:07:07	9 7	3:20			
SHUMME	0:36:45	8 7			1:09:12	11 9				
AMYL	0:36:44	7 6			1:03:15	7 5				
KÁVOŇ	0:43 66	16 13			1:11:14	13 11				
LOMIČ										
KARIN										
PRŮMĚR NA ČLENA POSÁDKY							0:40			
MOBY DICK										
GEORGE	0:27:37	1 1	1:37:88		0:52:51	2 2	4:42	(3)		
AMÍNA	0:36:72	11 2	3		1:01:13	5 2				
CHROBY										
TATLÍTA	0:42 01	15 3			1:15:78	15 3				
KOSIČ	0:37	12 10			1:01:56	6 4				
LIBOR	0:36:20	6 5			1:24:47	16 13				
KRISTÝNA										
ČMELDA	0:45:50	17 4			1:36:93	17 4				
JAKUB	0:38:25	14 12			1:00 53	4 3				
PRŮMĚR NA ČLENA POSÁDKY							0:40:29			

ARGONTSKÝ ČÍSLA

A										
1	Jano									
2	Vova			VOVA						UR
3	Irena	Makre	Mirky							
4	Evžin			ELIŠKA					BALLÓ	
5	Gam	Zero		GAM					DICK	DICK
6									LOMIČ	
7									ZUZÍ	
8							PLAS		ZILVAR	ZILVAR
9							HONZA		HUSH	SHUM
10							VĚRA	PROKOP	UŠME	ŠKOUMAL
11	Amok	Sam		SAM			RUAN		JUSTIN	JUSTIN
12	Marek B.	Šmidra	Bonobo	BONOBO			BALLÓ	MIKULÁŠ	AMYL	AMYL
13	Bohouš	Soňa	Nerx	KUKE	BASIC		DENNY		KOSIČ	KOSIČ
14	Kuklop	Michal B.	PAVLA	KOGEJK			KATKA	MADLA	ŠVEJK	
15	Gems	MARKÉTA		SORRY			LUKY	DRSŇÁK	OSSEO	ČMELDA
16	Primator	TEREZA		BALET	DIDELIN		DIDELIN	HAVRAN	AMÍNA	MOBY
17	Radek H.	Bella	HONZA	HONZA	KOT	HUJDÝB	HUJDÝB		READY	
18	Swen		HELENA	HELENA	STOPKA		NIKA	APANAČKA		
19	Renda	Pikouš		PIKO			GEORGE			
20	Petra O.	Gigolo	Dika	BOBO	MÝVAL		MAŠA	GEKON	TALÍTA	LUCIE
VOKO	Dana	Římanka	JIRKA	CHOLERA	KATKA	MAŠA	MÝVAL	PAVEL		KELY
22	Yvetta	Ola	MA	MATES			MICHAL	ŠNUME		
23	Blanche			BLANCHE			PETR		SWIXIE	MAŠA
24	Spregt			PREGT	ANDREA		PROUSSY		ERIKA	PŘEBRAL
25	Ing	Čita	TYDLITÁT	TYDLITÁT	AX		AX	Honza	AX	ECHO
26	Ludvig	ONDRA		SLIPEK			JANIS			
27	510				BLUM		BLUM		BLUM	
28	Knee			KNEE			ŘEHOŘ	ŘEHOŘ		KAČA
29	Krab			HANINA	BUBBY		BUBBY	CHROBY		EVIČKA
30	Skeeda	ZRZEK			MUF	JIRKA	RADEK			
31	Petr S.	HENRY			MACARAT		MACARAT	BOŽENA	FLOJT	FLOJT
32	Pierrot				ROKOŠKA	MICHAL	HONZA		HONZA	HONZA
33	Petr V.	RADKA		MANKA			MARKUS		JEŽEK	JEŽEK
34	Neki	KATKA				TOMÁŠ	IOM			
35	Čert					HASIČ	RUSA	MARIANA	RYBA	HAVRAN
36	Mirek V.					GÁBINA	PETR	PETRA		
37	Nuvin					PETR	PETR-BRÝK		ERŽIKA	
38	Milan S.									
39	Marek S.								JEREZA	ŠERI
40									KÁVOŇ	KÁVOŇ

JOLKOS - KOLCHIDA

	HRA	BERANI	+														PREVO									
AMÍNA	10	10	-5	5	30	45	10		91	15	5	13	10	87 96	XX	1	10	13	18	8	65 2					
TALÍTA	10	-5		5	30	9	10	13	18	10	1			17	16		10	2		6						
KOSIČ	10	-5		5	30		10	5	3	5	14			3c.		1			10					15cm		
LIBOR	-5			5	30		10	13		8							10			10						
LUKÁŠ	-5	25		5	30		10	7	3	7							10		5	8						
UŠME	10	10		10	30	50	-10	10	65	15	25	5	4	3	15	18		8	15	8	63					
ERIKA	2	10		10	30	10	10	10	13	10	11	15				4	5	1			2					
ŠVEJK	-5			10	-	-	-	-	2	-	-	-	-	6c.												
MARCUS	3	10	-5	10	30		10			9	165:5=33					4			10	6				20cm		
JUSTIN	-5	15	10	10	30		10	5		5	12	1	12	3		2	5		10	4						
HONZA	-5	-5	-5	10	30		10	7	3	5	15	3	12			6			10							
HUSH				7	25	37	2		88	18	15	4		4c.	45	20+6		10	1	10	15 2					
APAČ	-5			7	25		10	5	13	10	5	2						2								
SHUME	20	10		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-													
AMYL	3	+5	-5	7	25	7	10		2	10	6	8				2								20cm		
KÁVOŇ	5	-5		7	25		10	5		3				45T: 122:5=24						8 6						
LOMIČ				7	25		10	13		19	19	3				10	+3 10			10						
ČMELDA	-5			5	30		10	13		8	1					8	10									

HUSH	59:18	(1)
UJME	1:11 ~~BYE~~	4
AMÍNA	1:22	6-7
TALÍTA	2:05	11
ERIKA	~	
APAČ		
MARCUS	1:55	10
JUSTIN	4:11	12
KOSIČ	1:10	(3)
LOMIČ	1:0:60	(2)
KÁVOŇ	~	
AMYL	1:22	6-7
SWIXI	1:19	5
TOPIČ	1:50	9
HONZA	~	
ČMELDA	1:29	8

1991

FOTOSAFARI UNÍ

	1 BRACY	2 LODNÍ	3 SKOK 12:75	AGIL.	AGT 10:06	2K RA 6	CPCX
BALLÚ	3:35	3:42	6:02	3:81	~~5:01~~	8:53	35:79
HUSH	4:20	5	5:13	4:33	3:80	506	33:54 (1)
LOMIC	5:30	4:14	3:35	4:99	10:83	5:19	34:79 (2)
~~KOSIC~~	~~9:41~~	~~4:43~~	~~3:25~~	~~5:47~~			(3)

32
+
30
14
35
99
83
18

2:79

2
+
20
13
33
00
06

1:54

53
06.
81.
02:
42.
35

2:19

BODY

HRA 0 → 10 B.

0 → 5 B.

NEPOŘÁDEK -5B.

ROZCVIČKA 1. +5B.

SLUŽBA +15B.

IŠÁSON
+MÉDEA +3B.

PŘEKVÁPKO +5B.

LD +10B.

NK +5B.

KRONIKA +5B.

5 BODŮ = 1 cm

Vánočka 91

Den	Datum	Známka	Iyáson	Médea
Čtvrtek	31.1.91	1,5	Shume	
Pátek	1.2.91	1,55	Shume, Apač	
Sobota	2.2.91	2,33	Apač	
Neděle	3.2.91	1,34	Marcus	
Pondělí	4.2.91	1,27	UJME	
Úterý	5.2.91	1,72	Lomič	Amína
Středa	6.2.91	1,71	Hush	
Čtvrtek	7.2.91	2,07	Hush	
Pátek	8.2.91	1,82	Hush, Kosič	Amína
Sobota	9.2.91	1,50	Hush	

© Amyl

Zahajovačka

Začátek je obrovsky asi nejtěžší. A to, začít psát novou kroniku, jakoby symbolizovalo všechno to, co nyní začíná. Mám hrozně zvláštní pocit, jakoby všechno bylo úplně nové, čisté, všechno jinak, jakoby to "staré" ani nebylo. Mám pocit, že stojím na začátku úplně nové cesty. U mě je to spojeno s mnoha dalšími okolnostmi, mám však pocit, že i středisko je najednou na začátku a nyní záleží asi na nás na všech, kteří jsme si třeba dřív vůbec nic neuvědomovali (teď si někteří uvědomujeme zase až příliš), kam naše cesta bude spět a zahojí-li se staré rány. Kolik bude mít tato kronika stran a čím budou naplněny...

Především jsem rád, že jsme se konečně zase stali Argonauty. Argonauty se skvělým kapitánem a kapitanátem, kde se o rozdávání moudrosti, legrace a lásky dělí Sam, Balla, Ax a Zuzi. Argonauty, kteří mezi sebou opět přivítali vřelé pohlaví, aby bylo v oddíle více vřelosti a přátelství. A hlavně Argonauty doslova, kteří se ocitli na společné palubě na jedné lodi, aby všechno, co budou spolu činit a konat, se spojilo v jeden celek a směřovalo ke společnému cíli. Tento cíl však není daný a může mít pro každého svou podobu a hodnotu.

Možná tam jsou i pocity lítosti, že nás oddíl opustili drazí kamarádi Brik, Drátek, Janis a Ryba, který navždy odešel ze střediska. Místo něj je tu skvělý Frodo, který bude jako boatsman se svými kamarády dělat úplně nový oddíl PERSEUS, založený jako protiváha (konkurent či přítel?) Argonautům, jejichž listy kroniky jsou doopravdy úplně bílé a čisté a v nich, které drží Plas, UZ (Drsňák), Jajda, boatsmani, Zuzanka, Sisi a další lidé v ruce, je nepopsatelné nadšení do psaní toho nejlepšího...

Oproti tomu se nám rozpadá Poseidon, čítající asi 4 členy, spousta lidí pod záštitou odchodu do Vikingů skoncovala se střediskem, zato v Cataltsu je asi 50 členů, takže se nová "úroda" jen zahrne. Přitažlivé situaci v Argonautech - boastmany se stávají Ujmo, George a nevzkaná Hush, jejich zástupci za ten budou Erika, Anna a Agáč. Do oddílu dále přichází Talita a pár holek, které se bohužel brzo zase odvrací, dále Lomič, Jakub, Justin a v podstatě Libor. Začínáme na výpravě zvané Zahajovačka.

Pro ty starší lidi z oddílu se akce rozbíhá už brzy odpoledne na Korzu, kde jsme se sešli abychom přivítali takový malý úvod do legendy. Legenda je věc, která mi přidává fakt skvělá a chytrá, protože mám pocit, že vnese do programu i celkové činnosti oddílu mnohem více atmosféry, souvislosti a spojitosti. Hlavně si ale teprve teď můžeme uvědomit, kdo vlastně jsme a proč jsme. Proč byli zrovna tak a ne jinak nazváni jiné oddíly a celé Gemini. Abych se přiznal, já osobně jsem to při své nesečtělosti, která už hrozně štve, nevěděl a má pro mne čtení báječ na výpravách celkem tedy význam.

Argonautů

Je alespoň se budou divadlo na Florenci, na nás čeká. Zdálo se mi, že máme doopravdy radost, když tyto lidi po dvou měsících vidím. Lidi, s kterými mě něco stojuje, s kterými jsme mě něco zažili, kteří pro mne asi opravdu něco znamenají, jak teď pociťuji. Bylo by krásné, kdyby každé setkání bylo jako po dvou měsících. Je to krásné, když si člověk podává ruce s ostatními a najednou cítí, že je děsně rád, že je vidí, třeba jen na obyčejné schůzce. Když cítí, že jsou i ti druzí rádi, když cítí lásku.

Po tomto skutečném setkání, kdy jsme si ještě navrájem vyměnili kvetiny (trochu mne mrzelo, že se nedávalij jen ty, co přežily na Měsíční skále) následuje tradičně boj o autobus a tradiční cesta. V autobuse jsme vyjímečně nebyli umístěni v několika patrech, a tak si po cestě leckdo povídal. Bylo mi nějak těžko, když se mě Anyl zeptal, kde je Brík a Ryba. Ti menší byli asi opravdu trochu překvapeni, vždyť složení oddílu prodělalo opravdu citelné změny - po táboře 90 odešlo včetně kapitanátu (10) lidí a pro někoho možná nemusí být úplně jednoduché se s tím smířit.

Cesta na Měsíční skálu, vždy jednou za rok a za tmy, měla také svoje nenahraditelné kouzlo. Bylo to poprvé snad v historii oddílu, co vyšel úplněk a mně to připadalo jako dobré znamení. Bylo opravdu nádherně, teplo, teplý vítřík, vonavý vzduch, měsíc. Jen mi trochu vadili některé hlasy některých Argonautů - ale s tím se nedá moc dělat, někdo má holt zřejmě něco přímo proti přírodě, někdo naopak a nebylo to poprvé, kdy se člověk musel obrnit svou tolerancí vůči lidem třeba úplně jinak založeným než je on. V oddíle je nás tolik a každý je úplně jiný...

Na Měsíční skále je borůvky, je krásná světlá noc, bříšky září ozářeny Měsícem a my krajeme divadlo, zpíváme, něco si řekneme, chytáme se za ruce, ukládáme se k spánku. Každý to svému, na svoje nejlepší místečko na tomhle kouzelném ostrově.

V noci, ačkoli nic nechápu a spím, přeji a tak se přesouváme pod přístřeší. Je to poprvé, co tam spím a moc se mi to nelíbí. Pod přístřeším jsme ubytováni celý zbytek pobytu u Měsíční skály, což mě trochu mrzí. Samozřejmě mě ani nestrchuje.

Ony se vytrácí, život navrací, je tu sobota a s ní první oddílový den uprostřed zářivé podzimní přírody a my běžíme s Axem na rozcvička. A co děláme přes takový klasický den Pahajovačky? Nejprve jsou tu barbuchy a snídaně - já jsem

měl barbuchu s Axem, a to z jeho nabídky, což mě celkem potěšilo. (Určitě to přispělo k mému sblížení s kapitánem, který mi vždycky býval trochu cizí a kterétož se však silněji vyvíjí až později a místy vrcholí až do extrému.) Poté jdeme do skalního útvaru rozkládajícího se okolo Trubadúry, abychom si zde zahráli na schovávanou a honěnou zároveň, což mě celkem baví, ačkoli vždycky prohrajeme. Když jsme se tak na úvod trošku unavili následovaly ještě únavnější organizačky, kde bylo asi nejdůležitější vysvětlení legendy ohledem k bodování a posouvání po mapě a rozdělení a zavedení nových funkcí. Asi tak ta hlavní funkce bude kronikář, což jsem kdo jiný než já a nastala tu ta zvláštní, že se přestaly psát kroniky pořádkově a nyní každý přispívá svými nejlepšími zápisy do skvělé kroniky oddílové.

Po obědě jsme se pustili do tradiční "Velké hry". O legendu nejde, sbírali jsme body, underground, jde o to, jak to koho baví. Je to zvláštní, ale umím se hry zaimprovizovat asi až tedy, když se pro něco nadchnu a vložím do toho všechno. Když člověk musí jít pozadu vzadu a nemůže se už spolehnout na nikoho nad sebou. A když hra skončí, tak má skvělej pocit, že si perfektně zahrál a ani nemá pocit, že by šlo právě o nějakou hru s body. Do her bývají vždycky blázen Dan...

Následuje slavnostní cesta na Quajat, posvátný (mimo z I. II na Cl.) a vykopání pokladu. Tradičně si sníme jeden kompot a již za tmy se vracíme do ležení. (Měl-li bych popisovat nádhernou atmosféru, slunce a krajinu, potřeboval bych ještě jeden list – nyní už to omezuji, je to jako kdybych se opakoval – západ slunce se však nikdy neopakuje!)

Teď je potřeba sehnat dřevo, rozdělat oheň a ještě si u něj potovídat – a to už je těžší. Náš oddíl trpí mnohomluvností zbytečného a dvojsmluvností toho, co je důležité zajímavé. Až pak u toho vyhasínajícího ohně mi to tak přijde. A hlavně by chtěl ze všeho vyklouznout utiší tzv. převedením vážného až v trapnosti směšného do sféry legrace, což mi připadá jako takový obranný reflex. Myslím, že jsme u toho ohně mluvili (spíš chtěli mluvit) o našem cíli, cíli skutečném, ale skončili jsme někde u fašismu. Přišlo mi to jako docela příjemný závěr. Ale co k nadělání? Každému se to nemůže povést. Jeden výlet do skal, kde jsme ještě nikdy (alespoň zatím) nebyli, byl také pěkný. A když se mi to tam už zdálo takový moc turistický: hráli jsme schovku, běhali do skal, prolézali díry, občas si hulili atd. – prostě to bylo v takovém volnějším duchu. Nemusel jsem říkat, že když máme běžet v řadě v 5, pojedeme logicky z Dubý v 8. Bohužel to byla vážně pravda, která se mi dokonce dvakrát snažila zkazit náladu. Člověk alespoň pozná, jaký má na něj coby člena oddílu názor okolní svět nebo aspoň autobusáci. Ale člověk musí občas něco překonat či překousnout a jsou horší věci než autobusáky – třeba sám sebe...

NEJMENOVANÝ BOATSMAN
hřeben hřebenu
na Hřebeni stěpně
(hranách. Blaf ti filtr)

Co tam, do Tartarů!
Ještěrky asi vidíš?
Ocitli se asi
mnoho kroků od tvého?
U kanálku se v tuto
chvíli: krajní jako kapičky

Ajač

Kosič
Ballů

Ruzí
Talita
Sam

Amina

ŠVEJK - Nejfotogeničtější člověk v oddílu

Děkujeme služby kapitánu DAM

ARGO v dny ÚSMĚVEM ?

Vědy živý a veselý UMĚ

Přejeme šťastné a veselé VÁNOCE

Kouzlo PŘÍRODY

kého napětí". Konec cisaře. A potom šel vedle a rozsvítil úplně normálně světlo. Dobrý ne? Ale skvělé závěrečné slovo měl nakonec Ballů. Průvodce nám ukázal jakési staré železné zařízení, a chtěl po nás, abychom si tipli, k čemu sloužilo. Říkal, že za celou tu dobu co tady je, slyšel hodně podivných návrhů, ale nikdy ne ten pravý. Najednou Ballů do ticha řekl: "Není to náhodou vzorník olova?" a strefil se. Tomáše málek trefík (trefil) zklaníka. Ballua si určitě zapamatuje po celý svůj život. Na zpáteční cestě jsme moc pospíchali a tak jsme bohužel zažili jenom jednu takovou menší epizodku. Vraceli jsme se kolem Korunky a najednou CPT prohodil, že není jiná možnost, než se přebrodit na druhou stranu, a začal se svlékat. Skoro nikomu z nás nedošlo, že je to lečka a začali jsme se v té strašné kose svlékat také. Když jsme byli do půl, CPT řekl, oblékat jde se dál, my jsme jenom chtěli vyzkoušet, jestli by tam někdo vlezl. To byla fintička co? Zpátky to šlo příhodě jsme museli dát do rychlosti šest, protože se stmívalo, a byla zima asi. Po našem příchodu do chaloupky jsme se najedli a měli trochu času na dodělání divadla. Těsně před začátkem večerního představení v rakvi jsme měli navštívenou návštěvu. Moby Dick skočil venku, a najednou uslyšel opilé řeči. Z jeho dvnitř, ale to už tu byl také nezvaný host. Táhlo to z něj alkoholem, říkal, že je ochranář a chtěl vědět jestli jsme, pionýři nebo skauti. Nakonec odešel z nepořízenou. Takový lidi nemám moc ráda. Ale POZOR, POZOR, POZOR, ZHASÍNÁME A DIVADLO ZAČÍNÁ! Afrodité - (Klosič) - bohyně lásky a krásy, která rozsoudí uhádané manželství. Divadlo Moby Dicku se mi moc nelíbilo, protože bych určitě nepojila staré Řecko s dneškem. Jako druzí jsme nastoupili my (Victoria) a s námi velká Pallas Athéna, která nás - Argonauty - bude ochraňovat na daleké plavbě. Jak naše divadlo dopadlo musí posoudit jiný čtvrtek, než jsem já. Jako předposlední jsme zhlédli představení Eramu. Toto představení se mi líbilo, hlavně Hlávoň, který dost srdceryvně řval: „Pomoc! Milost!". Jako poslední se představil CPT, který zazpíval oslavnou

píseň na Poseidóna. Po šechso krásných divadelních zážitcích přišla na řadu zpívanda a Amyláv recepsíček a jeho skvělé placičky. Po skvělém najezení a vyčištění našich hrdel, přišel pro mě a Amínu nejhezčí okamžik celého dne. Konečně se scházíme právoplatnými Argonauty. Na lodi Argo společně s námi vstoupil Rush, který se šimlo dnem stává druhým kůmodelníkem v hodnosti oddílu. Musel se chudák vykoupat. Po našem krásném pasování (čepičky nám dobře sedí), se mladší uložili k spánku a my jsme začli řešit sociogram na šéma "TĚLESNOST v oddíle". Úžasný název. Ale Balíkův návrh na název byl jediný. Nakonec jsme se rozdali myšlenky na sociogram, a jenom jsme si tak povídali až do daleké noci. Povídání a noc byly skvělé zážitky.

NEDĚLE

Komu by se chtělo po krátké noci vstávat? Samozřejmě že jedině Aeovi, který byl dávno vzhůru a my ještě leželi. Po výborné snídani jsme se odebrali na blízkou louku, kde byla skvělá legrace. Prostože jsme hráli Balíkovy hry: 17. listopadu, molekuly, hledíkovo a Modrna. Nejlepší byla ta poslední, protože jsme ji pochopili až po třetím vysvětlení, a stejně se potom vůbec nepovedla. Skvělá byla 17. listopadu (všichni dohromady se mlátili). Po šechso krásné jsme se odebrali do chajdy, každý si něco splnil do námořnické knížky, a pak už nám nezbylo nic jiného, než se vydat na nádraží a potom do Prahy. Vůbec se mi nechtělo.

Tato výprava se mi líbila skoro ze všech nejvíc. Po mém příjezdu do Prahy mě napadly dvě věci: 1) měli jsme s sebou míň šempery, lepidlo a štětec. Moc jsem se těšila na malířský program, ale potom žádný nebyl. 2) Úplně se mi z této výpravy vybavila legenda. Vypadalo to, jako by žili něco přečetla z knihy a konec (až na divadlo).

Chcete-li si tuto skvělou výpravu připomenout, uvař si Amilovy placičky.

26. Ovesné placičky

250 g ovesných vloček, 2 domácí vejce, mořská sůl, majoránka, 3 lžíce oleje, 4 stroužky česneku, pažitka

Ovesné vločky namočíme do vody, zcedíme a smícháme s vejci, majoránkou, utřeným česnekem. Těsto klademe na rozpálený olej a upečeme placičky. Podáváme s rýží a zdobíme pažitkou.

© ERIKA

VÝPRAVA

30.11.–2.12. FÍNEOVY VĚŠTBY

PÁTEK

Je skvělý být co nejvíc s lidma, se kterejma si máme co říct. A tak se nebude divit, že na výpravu jsem se strašně těšila. Sraz jsme měli na Smíchovském nádraží. Sešlo se nás zde poskrovnu, asi 15 lidí. Ale to nevadí.

Po nastoupení do vlaku směr Křivoklátsko, se naše soukromá výprava začla těšit z toho, že má kolem sebe kamarády. Povídalo si spolu menší skupinky a cesta ubíhala v úplný pohodě. Ale zato jsme dojeli do Lužné, museli jsme rychle vystoupit a rozejít se směr Liborova chata. Nejdříve jsme šli lomem, který mi nahánět trochu hrůzu, ale potom ho vystřídala špinavá Brouna a taková menší chatová kolonička. Po zjištění, že jedna z nejmenších (cca 3. osoby) má posloužit asi 15 Argonautům nás málem trefil šlak. Ale zato jsme zjistili, že nic není tak strašné, jak vypadá na první pohled. Po večeři a skoro podpálení chaloupky (Balli si hrál s plynovou bombou), jsme se odebrali do ložnic v raketě. Abyste rozuměli, raketa byla druhé patro chaloupky, kde jsme měli spát. Ale já bych pořád mluvila jenom o spaní, které teprve přijde. Tmu tedy: nejdříve nám Luzí přečetla báji FÍNEOVY VĚŠTBY a potom začala velká hra vlastně představování. Sám nám dal každému kartičku se jménem boha, kterého jsme měli v krátkém minutovém monologu představit. Z mladších se mi nejvíc líbil Ready-Dionýsos. Ze starších pak Luzí, která byla opravdu vznešená jako Pallas Athéna. Atmosféra hry mi ze začátku přišla nejistá a trapná, ale později se to zlepšilo a v závěrečném povídání to bylo úplně skvělý. To týhle dobrý hře nám už nezbylo nic jinýho, než si vybrat svýho boha. Vládnoucí klika si vybrala Poseidóna (jak jinak), Ivan si zvolil Háda (vládce podsvětí), Moby Dick Afroditě (bohyni lásky a krásy) a Viktorka si vybrala Pallas Athénu. Na zítřejší večer máme bojový úkol: připravit divadlo o svém bohu a složit na něho oslavnou báseň. Bude to puška. Ale teď nám nezbývá už nic jinýho, než se jít umejt a potom šupky dupky do vyhřátýho spacáčku. DOBROU NOC!

SOBOTA

Po krásném vyspinkání o raková, už tu byl Ax se svojí Axovskou rozcvičkou. Vyhnal nás na sníh a do zimy a chtěl po nás by svoje krkolomné cviky. Ale my jsme cvičili rádi, protože bylo pod nulou. Po dobré hygieně přišla ještě lepší hygie a snídaně. Vypadalo to, že bude hezký den. Sice zima, ale sluníčko k tomu, a proto nám nic nezabránilo, abychom se odebrali na celodenní výlet. Chodák Luzí musela zůstat doma, protože jí bylo špatně. Ale my už konečně ledy vyrazíme. Ax celou cestu pokračoval v rozcvičce, a nezapřel se ani na vysokém mostě, kde odvážně šel po zábradlí. Všichni prof nëj trnuli strachem a on si šel, jakoby se nechumelilo. Po jeho odvážném výkonu jsme ale dostali slovo všichni. Po dráze 3 km jsme měli kulaťák míček (rozumëj kulatý míček) tak, že jsme se pravidelně střídali v jeho odpalech rákou. Taso hra byla dramatická (každé posádce aspoň jednou spadl míček z nějaké příčiny), ale trvala moc dlouho. Když jsme se konečně všechny tři posádky dokodrcaly k přehradě, která byla asi ve čtvrtině naší cesty, chtěli jsme se dostat k ostrovu, který jsme viděli. Ale ouha: VSTUP ZAKÁZÁN! Pitná voda. A tak nám nezbylo nic jiného než pokračovat v cestě dál. Dlouho jsme jen šli a šli, a tak jsme mohli přemýšlet nad divadlem. Ve Vikšorce se to pomalu začínalo rýsovat. Zrovna v nejlepším Klika zapískala nástup a dala nám úkol. Každý jednotlivec musel rozdělat oheň. Jedinná posádka, která měla zápalky, byl Fram, a jediný člověk, který oheň rozdělat, byl Slávo. Malá přednášička o ohni nám jen prospěla. Taso akčačka (rozumëj slovensky) se mi moc nelíbila, protože nerada hraju za sebe. Zastavení jsme ukončili obědem. A naše cesta se vynula dál, až na hrad Střekov. Když jsme na něj přišli, byli jsme úplně zmrzlý, a tak nám moc pomohl skvělý průvodce. Když jsem se něj podívala, připadal mi jako typicky nudný člověk. Ale hned po jeho prvních slovech (ó veliký, ó nenapodobitelný) to bylo jasné. Nejlepší průvodce, jakého jsem kdy měla. Chtěli ho budy citovat: „Teď půjdu do vedlejší místnosti, když se ozve svěsloóó, vstupte, ale když uslyšíte nearticulovaný výkřik, jsem v zajetí vyso-

přehrada

rozkoš

dům

hrůza

Z Prahy sem

Běžím, chvátám, pospíchám
z toho dětského života snů
a strašpulých skutečností. Nemohu
se dočkati až zas uvidím
postavičky maminky, lásky a citů.
Přímo letím, spěchám se totiž
předhonit samotnou skutečnost.
Skrůně cítím, že mi to nejde.
Zase se uzavírám do křehkého
a zranitelného dětského srdíčka
nazývaného,

žlíbek, oblíbený, říše dětských a nejasných
představ a pohádkovým světem
"neskutečnost". Žiji tak několik dnů
a otos ladší je probuzení v tatínkově
kdy se mi ~~dlouhý~~ se dlouho spěvný
sen splní. Bolestně se uvidím
při probuzení, ale musí to být strašný

pohled. Za několik světlých dnů
v mém bytě (možná i nebytí) se setkávám
s lidmi, které mám v podstatě rád, dívám
se na ně, cítím je, hltám je, spěchám
se s nimi sžít, nebo být?

Toto byl můj pohled na
několik dnů nazývaných, která
se kolébala blízko přízraky rozkoše
~~v pěkném~~ v espu v Babičině údolí
ve vesničce Zlíč. Nebudu popisovati
jaké hry jsme hrávaly, co jsme dělaly
jak jsme tyto dny prožívaly.
Kdo ~~se~~ tam byl tak stím žil a byl
~~kdo tam nebyl nic nezažil~~
Kdo tam nebyl n. pěkného neprožil a přesto byl.